

naturlige Formaal, og vilde paa ingen Maade kunne siges at bryde med Kirken nuværende Organisation. Noget Andet er, at en umiddelbar Forhandling desangaaende og Afgjørelsen i dette Dieblit, hvor det Hele endnu, saaledes som det her fremtræder, synes nyt, vel i og for sig kunde betragtes som mindre hensigtsmæssig, og at Forslaget vistnok vilde vinde ved en omhyggeligere og mere sagkyndig Drøftelse i det Enkelte, hvorved det deri liggende Tankeindhold mere fuldstændigen vilde kunne udvilles og faststilles. Men ligesom det var os magtpaaliggende i Gjærningen at vise Imødekommen, saaledes antog vi dog ogsaa, at dette Forslag, selv i en mere usfuldkommen Affattelse, vilde befindes ikke usikkert til at tilfredsstille det virkelige Grundede i de Ønsker og Begjæringer, der saa stærkt ere komne til Orde, foruden at der vel ogsaa derved maatte kunne raades Bod paa den eiendommelige Vanffelighed i Nyslinge Sogn, hvorfra jo de Allerfleste ere enige om, at Bevægelsen henter sin særegne Character og egentlige Styrke.

Det har nu imidlertid ikke blot været for- gjaeves, at vi søgte at stemme Udvalgets øvrige Medlemmer for vore Ansøkers, men tillige har Kirke- og Underviisningsministeren under en senere Conference med Udvalget meget bestemt erklæret sig imod det nævnte Forslag, medens dette dog, for heldigen at gennemføres, aabenbart behøvede at støttes af Regjeringen, ikke at tale om, at den Betydning, det gennem sin

videre Udførelse skulde vinde, i høi Grad maatte være betinget af dennes Opfattelse deraf. Navnlig paa Grund heraf have vi efter fornøjet omhyggelig Overveielse formeent at handle rigtigere ved nu at hælde Forslaget tilbage, ogsaa for saa vidt muligt at undgaae en unyttig Strid om, hvad der efter vor Overbeviisning i alt Fald under andre Omstændigheder, end netop de nuværende, tør vente at finde en velvilligere Opmærksomhed. Vi unnlade derfor nu at stille dette Forslag, men naar saa maa være, og det ene gjælder om det i heelt anden Retning gaaende Lovforslag som saadant — med eller uden mindre Ændringer — da er der hos os ingen Tvivl tilbage om, at vi bør tilraade, at Sagen af Landstinget ikke videre fremmes.

I Henhold til alt Ovenanførte indstiller saaledes Mindretallet, at Lovforslaget vedtages som det foreligger, ifkun med den Ændring i § 1, Linie 14, 15 og 16, at Ordene: „er saaledes beliggende . . . end een Mill“ udgaae, og istedet sættes: „ikke ligger Noget af det nævnte mindste Antal fjernere end i Mills Afstand“;

men Fleertallet derimod, at Lovforslaget ikke videre fremmes.

Forchhammer,
Udvalgets Secretair.

Grevencop-Castenskjold.

Gaffner.

Hasle.

Krieger,

Rebe,

Udvalgets Formand.

Udvalgets Ledfører.

Madvig.

Bloug.

Steel.